

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه	پیاده‌سازی

تأکید به بهره‌گیری از مراقبات عبادی ماه شعبان به‌ویژه شب نیمه

بارها این تذکر را خدمت دوستان داده‌ام، امیدوارم در وهله‌ی اول برای خودم یادآوری باشد و دوستان هم توجه بیشتری داشته باشند: رسیدن به مقصد در مسیر سلوک، مستلزم عمل است! واقعاً نمی‌شود بدون عمل و با حرف به جایی رسید. اینکه ما حرف‌های شیرین عارفانه بزنیم یا مطالب لطیف و عمیق عرفانی را یاد بگیریم و بازگو کنیم، به خودی خود ما را به جایی نمی‌رساند! اگر آن دانستن‌ها مقدمه‌ی حرکت باشد، مقدمه‌ی قدم برداشتن به سمت مقصد باشد، آن درست است؛ ولی بدون عمل واقعاً نباید خیلی انتظار نتیجه گرفتن داشت.

نمی‌شود کسی سالک الی‌الله باشد، طالب لقاء و وصال خدا و اولیاء خدا باشد و هم‌تنی برای حرکت به سوی این هدف نداشته باشد! بارها اشاره کرده‌ایم، فرصت این سه ماه، که ماه رجب را پشت سر گذاشتیم و در ماه شعبان هستیم و ماه مبارک رمضان هم پیش روی ماست، فرصت بسیار فوق‌العاده‌ای است. خدا می‌داند لحظه‌های این ماه شعبان‌المعظم که داریم به نیمه‌ی آن نزدیک می‌شویم، چقدر ارزشمند است! و خدا می‌داند کسانی که غنیمت می‌شمرند و بهره می‌گیرند و حق این لحظات را ادا می‌کنند، چه جهش‌های عظیمی برایشان محقق می‌شود! و از آن طرف کسانی که غافل می‌شوند، و مشغول روزمرگی‌های زندگی عادی، به چه خسارت عظیمی مبتلا می‌شوند! و روزی که چشم‌ها باز می‌شود و انسان می‌بیند چه فرصت‌هایی را از دست داده، چه حسرتی، چه غصه‌ای و چه اندوهی همه‌ی وجود او را دربر خواهد گرفت. به‌هر حال مراقب باشیم! واقعاً نمی‌دانیم آخرین شعبان عمر ماست یا خیر! چه بسا بعد از این ماه، دیگر تنفس در فضای شعبان‌المعظم نصیب ما نشود و عمر ما تا شعبان

آینده به سرآید. و آن وقت چه حسرتی است که انسان در این ماه مهمان پیامبر خدا ﷺ بوده و هیچ ارتباطی با میزبان نداشته! و به هیچ وجه حق و ادب آن مهمانی را مراعات نکرده است؛ خیلی حسرت خواهد داشت!

ان شاء الله همه‌ی عزیزان این توجه را دارند و از لحظات نورانی و شیرین و دوست‌داشتنی این ماه بهره برده‌اند و در آینده هم بیشتر می‌برند؛ از اعمال عبادی و از خلوت‌های معنوی، حداکثر بهره را برده‌اند. اذکاری که در این ماه هست، اذکار توحیدی یا استغفارهای این ماه و دیگر اعمال، خصوصاً روزه‌ی این ماه که چقدر فوق‌العاده و برجسته است! چقدر عظیم است! چقدر نورانی است! خصوصاً دو شب‌ها و پنجشنبه‌های این ماه؛ این دو روز در هفته‌های ماه شعبان‌المعظم چقدر بزرگ است! نکند خدای نکرده این ماه بر ما بگذرد و مثلاً دو رکعت نماز روز پنجشنبه‌ی ماه شعبان^۱ را تجربه نکرده و بهره نبرده با شیم! تنبلی کرده با شیم که مثلاً بخواهیم حداکثر یک ساعت وقت بگذاریم! حیف است که خدای نکرده اینها از دست انسان برود. خیلی بزرگ است! چقدر حیف است که یک بیست‌وچهار ساعت در این ماه بر کسی گذشته باشد و یکبار در قالب مناجات شعبانیّه و با توجه، با خدا گفتگوی عاشقانه نداشته باشد! چقدر حیف است. چقدر حیف است که اذان ظهر شده باشد و انسان فراموش کرده باشد که صلوات شعبانیّه را بخواند! خیلی حسرت خواهد داشت. بدون اینکه اهل عمل باشیم به جایی نمی‌رسیم؛ باید به سمت مقصد قدم برداشت. نمی‌شود کسی تشنه باشد و آب را هم به او نشان دهند و او به سمت آب حرکت نکند! اگر حرکت نکرد، ادعای تشنگی هم ادعای پوچی است؛ واقعی نیست. امیدوارم خدا به همه‌ی ما توفیق دهد تا غنیمت بشماریم. این سه ماه برای ما باید نسبت به نه ماه دیگر سال کاملاً متفاوت باشد. حال و هوای ما، رفتارهای ما، برنامه‌های زندگی ما کاملاً رنگ و رونق الهی و معنوی پیدا کند و فضای عارفانه‌ای را در این سه ماه تنفس کنیم.

---

۱. سیدین طاووس، اقبال‌الاعمال، ج ۲، ص ۶۸۸ و حرعاملی، وسائل‌الشیعه، ج ۸، ص ۱۰۴.

به هر حال خیلی وقت تنگ است؛ همین را عرض کنم که وقت تنگ است! مقصد بسیار دور و راه بسیار طولانی و فرصت بسیار اندک! اصلاً وقتی برای تلف کردن نداریم؛ وقتی برای غافل شدن و فرصت از دست دادن نداریم؛ راه خیلی دور است. آنان که بیدارند رفتند و ما جا ماندیم. خدا می‌داند در همین ماه شعبان بعضی از افراد چه توفیقاتی نصیبشان شد! چه یافته‌های بزرگی به ایشان عنایت شد و ما ماندیم. گفت: کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش! خدا می‌داند بعد از مرگ چه صحنه‌هایی را خواهیم دید! کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش! آنان که سالک بودند، کاروان عاشقان خدا، رفتند، و ما خواب ماندیم! آن کاروان رفت!

کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش کی روی؟ ره ز که پرسی؟ چه کنی؟ چون باشی؟! به خودمان بیایم! امیدوارم تحولی، دگرگونی و تغییری، در این ماه نصییمان شود؛ یک ارتباط باطنی با پیامبر خدا ﷺ برقرار کنیم و از نور وجود رسول الله ﷺ، از عطر خلیات پیامبر اکرم ﷺ، بهره‌هایی ببریم ان شاء الله! بعد از ماه شعبان معلوم باشد که این فرد از مسیر ماه شعبان عبور کرده است! شما از بازار عطر فروش‌ها که عبور می‌کنید، وقتی بیرون هم می‌آیید، مقداری از آن عطر روی لباس‌هایتان نشسته است و تا مدتی هر کس به شما می‌رسد می‌گوید: چه بوی خوشی می‌دهی! خب ما از ماه شعبان که عبور کنیم باید عطر این ماه بر جان ما، بر قلب ما، و بر دل ما بنشیند و کاملاً معلوم باشد که ما از ماه شعبان عبور کرده‌ایم! امیدوارم خدا به همه‌ی ما توفیق دهد از این فرصتی که الان در اختیارمان است و معلوم نیست برای ما تکرار شود، بهره ببریم.

و به‌طور ویژه عرض می‌کنم، شب نیمه‌ی شعبان را خیلی غنیمت بدانیم؛ خیلی غنیمت بدانیم! این شب خیلی عظیم است! خیلی عظیم است! برنامه‌ریزی کنیم و اگر واقعاً می‌توانیم احیاء بگیریم؛ آن شب را نخواستیم؛ یعنی از حالا دور خیز کنیم برای اذان مغرب شب نیمه‌ی شعبان و از لحظه لحظه‌ی بین اذان مغرب تا اذان صبح روز نیمه‌ی شعبان، بهره ببریم. این همه اعمال برجسته، این همه اذکار و

ادعیه‌ی زیبا، این همه نمازهای بسیار نورانی، زیارت اباعبدالله علیه السلام، غسل این شب، آن دو رکعت نماز خاصی که بعد از نماز عشاء خوانده می‌شود^۲ که خدا می‌داند چقدر این نماز عظیم است!

امیدوارم برای بهره‌برداری از شب نیمه‌ی شعبان دورخیز کنیم. همان‌طور که گفته‌ام، متأسفانه شادی اشتغال به عید میلاد حضرت بقیةالله ارزومانی بعضاً ما را از فضای خلوت معنوی و روحانی شب نیمه‌ی شعبان غافل می‌کند. بله! آن شب جای بزرگترین شادی‌هاست! عظیم‌ترین مولود خدای متعال، عظیم‌ترین ولیّ خدا، ولیّ اعظم الهی پا به این عالم گذاشت؛ آن کسی که میوه‌ی همه بعثت‌های صدویست و چهار هزار پیامبر را به ثمر خواهد رساند! خیلی جای شادمانی دارد؛ ولی خب این شادمانی نباید به معنای غفلت باشد! معمولاً عید گرفتن‌های ما به معنای غافلانه گذراندن اوقات است! می‌گوییم عید شد دیگر، برویم کمی خوش بگذرانیم؛ یک مقدار غافل باشیم و غافلانه رفتار کنیم؛ در حالی که عید اصلاً به این معنی نیست. عید به معنای عود است؛ به معنی بازگشت به هشیاری است؛ بازگشت به خویشتن خویش است؛ بازگشت به حقیقت ولایت در جان خودمان است. عید به معنی غفلت نیست. امیدوارم هم شادمانی کنیم که نیمه‌ی شعبان بزرگترین شادمانی را می‌طلبد، و هم با حجّت خدا ارزومانی انس داشته باشیم. ان شاءالله همان شب، شب تشرّف ما به محضر حجّت خدا ارزومانی باشد. کنار رفتن پرده‌ی غیبت از جلوی دیدگان ما و ملاقات با حجّت خدا ارزومانی باشد. در آن شب با حجّت خدا ارزومانی انس داشته باشیم و بهره ببریم.

امیدوارم خدای متعال به همه‌ی ما توجّه دهد و بتوانیم از این فرصت فوق‌العاده عظیمی که پیش رویمان است، بیشترین فیوضات را دریافت کنیم. ان شاءالله.

---

۲. سیدبن طاووس، اقبال‌الاعمال، ج ۲، ص ۶۹۶؛ کفعمی، مصباح، ص ۵۴۲ و مجلسی، زادالمعاد، ص ۵۷.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

اهل ولاة
www.ahlevela.com

اهل ولاة

www.ahlevela.com

اهل ولاة